

Kredo

Azərbaycan milli kitabxanası

Müstəqil ictimaiyyəti, publisistik qəzet №65-66 (1243-1244) 30 oktyabr 2024-cü il

Qiyməti 1 manat

Qəzet 1999-cü ilin oktyabrından çıxır

HÜSEYN İSAOĞLUNUN ƏSƏRİ DOĞRU YOL İŞIĞI QƏLBİNDƏ GƏZƏNİN DUYĞULARI

GÖRKƏMİN İŞIĞINDA

Gönlənən və görünməyən yazıçının kitablara köçən ömür yolu

Hüseyn İsa oğlunun 60 yaşı ötüb keçdi. Elə də gur, tontənəli olmasa da, ədəbi mühitin az-çox tanınan adamlarının təbrikləri sosial şəbəkə boyu gündəmi kifayət qədər tuta bilmişdi. Az qala, 3 ilə yaxın vaxt keçib. Hər ad günündə elə bilirəm ki, sənətkarın 60 illik yubileyi təbrik olunur. Kimsəyə bir söz deməyəm də, daxili bir narahatlıq, özünə sört tənqidi bir hiss varlığını çulğayır. Mən niyə konardayam. Axı Hüseyn İsa oğlu sıradan, sözü sadəcə bir həvəs kimi baxan müəllif deyil. O artıq sözü ilə, kitablara köçürdüyü sağlam duyğuları ilə kifayət qədər tanınan bir sənətkardır.

Mən Hüseyn İsa oğlunun işlədiyi qəzetdə dərc olunan yazılarını, o cümlədən, bizim "Kredo"da çap olunan ədəbi-publisistik qeydlərini, hekayələrini, demək olar ki, ardıcıl izləyirəm. O nəinki kitabdan-kitaba, hətta yazıdan-yazıya dəyişir. Hiss olunur ki, o, sözü rahatlıqla düşüncəsindən süzülüyü tərdə seçdiyi janrla cana gətirir. Hüseyn İsa oğlu kifayət qədər məhsuldar sənətkardır. Kitablarını sıraya düzüb illərin xronikasını yaradan ardıcılığa baxıram. "Sazın-sözün vəhdəti" (2021), "Vətənin ölməz səhidi" (2021), "Xatirələrin izi ilə" (2021), "Olumla ölüm arasında" (2022), "Yaralı durna" (2022), "Kədar tablosunda sevinc işığı" (2023) və nəhayət, "Anam yuxuma gəlmişdi" (2024) - əlimdə olan kitabların rəngarəng fonunda düşünürəm: Hüseyn İsa oğlunu yazıçılığa gətirən yolların başlanğıcını. Birmonalı şəkildə deyirəm ki, onu yazıya yaddaş gətirib. Sazi, sözü vəhdətdə qavrıyaraq özündə saxlayan yaddaş. O, əsərlərinin məzmunundan da anlaşıldığı kimi həyatın ən müxtəlif tərəflərinə xüsusi bir nəzərlə baxır. Aldığı təəssürat onun üçün artıq yazıdır.

Hüseyn nasirdir. Əlbəttə, nasirliyə də publisistikadan gəlir. Çünki onun publisistik yazılarının özü də ayrılıqda hər biri hekayədir. Yaradıcılıq enerjisi, əlbəttə, nə qədər yaddaşdan qaynaqlansa da, əsas gücü sevgidən alır. Yurda, insanlara qəlbən bağlılıq, rəngləri öz fonunda görmək istedadı onu daim yazı üçün kökdə saxlayır: "Tovuzda bir aşıq vardı. Şərəfli bir yaşadı. Yazıb-yaratdı. Azərbaycan aşıq sənətinə öz əvəzsiz töhfələrini verdi. Onun məzarı doğulub boya-başa çatdığı Bozalqanlı kəndinin qəbristanlığındadır. Ustadı Aşıq Qədirli bir məzarlıqda uyuyur, ruhu şad olsun. Bu, Aşıq Əkbərdir". Bəli, Aşıq Əkbər Cəfərov haqqında çoxları yazıb. Onun işıqlı obrazı çoxlarının sözüne ilham bəxş edib. Amma Hüseyn üçün bu obraz can yangısından gəlir. Sevdini aşığın sənətinə vurğunluğundan gəlir. Beləcə ayrı-ayrı sənətkarlar haqqında hekayətləri inci kimi sapa düzür. Onlara öz yazısı ilə əbədlilik bəxş edir. Açıq, Hüseynin yazılarının əsas qəhrəmanları diqqətdən kənarda qalan, yazılmayan, yada düşməyən obrazlardır. Zənnimə, o, bu yanaşması ilə xatirələrdən silinmək qorxusu olan adlara, ünvanlara əbədiyyət bəxş edir. Maraqlı hekayələrin və povestlərin müəllifidir. Nikbin bir görkəmi var. Bu görkəmin də özünəxas işığı. Təsadüfi deyil ki, o, ədəbiyyatımızın və həm də xalqımızın mənəvi siması olmaq obrazını özündə ehtiva etmiş Anar haqqındakı qeydlərini "Anar - ədəbiyyatımızın işıqlı görkəmi" adlandırır. Zənnimə, bu görkəm mahiyyəti qəlbində işıq olanların hər birinə xas ola bilər. Elə Hüseynin özüne də. Hər kəsə xüsusi diqqət və qayğı, gülürüz bir görkəmlə pay ayırır. Bəli, bu təbəssüm payıdır. Yəni, hələ həyat yaşayırdı. Və biz də bu dünyanın sakini olmaqdan görə bezməyək. Düşünürəm ki, Hüseyn haqlıdır bu düşüncələrində. Bəlkə də hələ çoxlarımız lovgalıqdan kənar, bütün varlığı ilə səmimiyyətlə dolu bir yazıçı həyatı yaşayan sənətkarı qədərincə tanıyırdıq. Ancaq o, öz yolundadır. Asta-asta, amma inamla gedir. Reklamsız, təmənnəsiz söz ömrü yaşamaq özü də bir fədakarlıqdır.

Beləliklə, bu da görkəmin işığı haqqında qısa təəssürat hekayəti.

Əli Rza XƏLƏFLİ
29.10.2024